

Бистра.

Прѣдставлявамъ си какъ корабигѣ съ своитѣ гигантски платна, като сънувани орли, съ разиѣрени крила, ще се рѣятъ по тъмното море, озарени отъ лъчитѣ на маяка —

Еремия.

Ще бжде вълшебно.

Бистра.

И всички моряци въ такива часове, ще си спомнятъ името на човѣка, който издигна тоя маякъ —

Мълчанне.

Еремия.

А менъ особено ме радва, че чичо се съгласилъ да се прѣселимъ тамъ. Азъ се канѣхъ да му говори, пъкъ като знаехъ какво пѣщо е миналото —

Бистра.

Отличенъ старецъ е той!

Еремия.

(Загрижено). Само едно: не е добръ той. Непослѣдкъ, особно много отслабна. Трѣбиа много да го мъчи мисълта за Духовния смѣдъ.

Бистра.

Отвратителни хора! . . .

Еремия.

(Доволенъ). Но послѣднитѣ му слова! Ето ново пѣщо въ черковния редъ! Бичувать, както камшика на Христа, когато е влѣзълъ въ храма да гони базиргянитѣ.

Бистра.

Това именно ти е огорчило и гледать да се